BESLUT nr 1/2021 AV EUROPEISKA UNIONENS OCH SCHWEIZ GEMENSAMMA LUFTFARTSKOMMITTÉ INRÄTTAD I ENLIGHET MED AVTALET MELLAN EUROPEISKA GEMENSKAPEN OCH SCHWEIZISKA EDSFÖRBUNDET OM LUFTFART

av den 15 juli 2021

om ersättning av bilagan till avtalet mellan Europeiska gemenskapen och Schweiziska edsförbundet om luftfart [2021/1216]

EUROPEISKA UNIONENS OCH SCHWEIZ GEMENSAMMA LUFTFARTSKOMMITTÉ HAR BESLUTAT FÖLJANDE

med beaktande av avtalet mellan Europeiska gemenskapen och Schweiziska edsförbundet om luftfart (nedan kallat *avtalet*), särskilt artikel 23.4.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Enda artikel

Bilagan till detta beslut ska från och med den 1 augusti 2021 ersätta bilagan till avtalet.

Utfärdat i Bryssel den 15 juli 2021.

På gemensamma kommitténs vägnar
Chefen för Europeiska unionens delegation
Filip CORNELIS

Christian HEGNER
Chefen för Schweiz delegation

BILAGA

I detta avtal gäller följande definitioner:

— Enligt Lissabonfördraget, som trädde i kraft den 1 december 2009, ska Europeiska unionen ersätta och efterträda Europeiska gemenskapen.

— När det i rättsakter, som ingår i förteckningen i denna bilaga, hänvisas till medlemsstater i Europeiska gemenskapen, som ersatts av Europeiska unionen, eller krav på en förbindelse med dessa, ska dessa hänvisningar anses gälla även Schweiz eller krav på en förbindelse med Schweiz.

— Hänvisningarna till rådets förordningar (EEG) nr 2407/92 och nr 2408/92 i artiklarna 4, 15, 18, 27 och 35 i avtalet ska förstås som hänvisningar till Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1008/2008.

— Utan att det påverkar tolkningen av artikel 15 i detta avtal ska begreppet EG-lufttrafikföretag, som förekommer i nedanstående gemenskapsdirektiv och gemenskapsförordningar, inbegripa lufttrafikföretag som innehar tillstånd och som har sin huvudsakliga verksamhet och, i förekommande fall, sitt säte i Schweiz i enlighet med bestämmelserna i förordning (EG) nr 1008/2008. Hänvisningar till rådets förordning (EEG) nr 2407/92 ska förstås som hänvisningar till Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1008/2008.

— I följande rättsakter ska alla hänvisningar till artiklarna 81 och 82 i fördraget eller till artiklarna 101 och 102 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt förstås som en hänvisning till artiklarna 8 respektive 9 i detta avtal.

1. **Liberalisering av luftfarten och andra bestämmelser om civil luftfart**

Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1008/2008 av den 24 september 2008 om gemensamma regler för tillhandahållande av lufttrafik i gemenskapen (omarbetning) (EUT L 293, 31.10.2008, s. 3), ändrad genom

— förordning (EU) 2018/1139 (EUT L 212, 22.8.2018, s. 1),

— förordning (EU) 2020/696 (EUT L 165, 27.5.2020, s. 1),

— kommissionens delegerade förordning (EU) 2020/2114 (EUT L 426, 17.12.2020, s. 1), förordning (EU) 2020/2114 är tillämplig i sin helhet i Schweiz sedan den 18 december 2020,

— kommissionens delegerade förordning (EU) 2020/2115 (EUT L 426, 17.12.2020, s. 4), förordning (EU) 2020/2115 är tillämplig i sin helhet i Schweiz sedan den 18 december 2020.

Rådets direktiv 2000/79/EG av den 27 november 2000 om genomförande av det europeiska avtal om arbetstidens förläggning för flygpersonal inom civilflyget som har ingåtts mellan Association of European Airlines (AEA), Europeiska transportarbetarfederationen (ETF), European Cockpit Association (ECA), European Regions Airline Association (ERA) och International Air Carrier Association (IACA) (Text av betydelse för EES) (EGT L 302, 1.12.2000, s. 57).

Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/88/EG av den 4 november 2003 om arbetstidens förläggning i vissa avseenden (EUT L 299, 18.11.2003, s. 9).

Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 437/2003 av den 27 februari 2003 om statistisk rapportering om lufttransport av passagerare, gods och post (EUT L 66, 11.3.2003, s. 1).

Kommissionens förordning (EG) nr 1358/2003 av den 31 juli 2003 om genomförande av Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 437/2003 om statistisk rapportering om lufttransport av passagerare, gods och post, och om ändring av bilagorna I och II till den förordningen (EUT L 194, 1.8.2003, s. 9), ändrad genom

— kommissionens förordning (EG) nr 158/2007 (EUT L 49, 17.2.2007, s. 9).

Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 785/2004 av den 21 april 2004 om försäkringskrav för lufttrafikföretag och luftfartygsoperatörer (EUT L 138, 30.4.2004, s. 1), ändrad genom

— kommissionens förordning (EU) nr 285/2010 (EUT L 87, 7.4.2010, s. 19),

— kommissionens delegerade förordning (EU) 2020/1118 (EUT L 243, 29.7.2020, s. 1).

Rådets förordning (EEG) nr 95/93 av den 18 januari 1993 om gemensamma regler för fördelning av ankomst- och avgångstider vid gemenskapens flygplatser (artiklarna 1–12) (EGT L 14, 22.1.1993, s. 1), ändrad genom

— förordning (EG) nr 793/2004 (EUT L 138, 30.4.2004, s. 50),

— förordning (EU) 2020/459 (EUT L 99, 31.3.2020, s. 1),

— kommissionens delegerade förordning (EU) 2020/1477 (EUT L 338, 15.10.2020, s. 4),

— förordning (EU) 2021/250 (EUT L 58, 19.2.2021, s. 1), artikel 10a.1 och 10a.4 i förordning (EEG) nr 95/93, ändrad genom artikel 6.1 i förordning (EU) 2021/250, är tillämplig i Schweiz sedan den 20 februari 2021.

Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/12/EG av den 11 mars 2009 om flygplatsavgifter (Text av betydelse för EES) (EUT L 70, 14.3.2009, s. 11).

Rådets direktiv 96/67/EG av den 15 oktober 1996 om tillträde till marknaden för marktjänster på flygplatserna inom gemenskapen (EGT L 272, 25.10.1996, s. 36),

(artiklarna 1–9, 11–23, 25).

Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 80/2009 av den 14 januari 2009 om en uppförandekod för datoriserade bokningssystem och upphävande av rådets förordning (EEG) nr 2299/89 (Text av betydelse för EES) (EUT L 35, 4.2.2009, s. 47).

2. **Konkurrensregler**

Rådets förordning (EG) nr 1/2003 av den 16 december 2002 om tillämpning av konkurrensreglerna i artiklarna 81 och 82 i fördraget (Text av betydelse för EES), (artiklarna 1–13, 15–45) (EGT L 1, 4.1.2003, s. 1).

(I den utsträckning som den förordningen berör tillämpningen av detta avtal. Införandet av den förordningen påverkar inte ansvarsfördelningen enligt detta avtal.)

Kommissionens förordning (EG) nr 773/2004 av den 7 april 2004 om kommissionens förfaranden enligt artiklarna 81 och 82 i EG-fördraget (Text av betydelse för EES) (EUT L 123, 27.4.2004, s. 18), ändrad genom

— kommissionens förordning (EG) nr 1792/2006 (EUT L 362, 20.12.2006, s. 1),

— kommissionens förordning (EG) nr 622/2008 (EUT L 171, 1.7.2008, s. 3).

Rådets förordning (EG) nr 139/2004 av den 20 januari 2004 om kontroll av företagskoncentrationer (”EG:s koncentrationsförordning”) (Text av betydelse för EES) (EUT L 24, 29.1.2004, s. 1),

(artiklarna 1–18, artikel 19.1 och 19.2, artiklarna 20–23).

Med avseende på artikel 4.5 i koncentrationsförordningen ska följande gälla mellan Europeiska gemenskapen och Schweiz:

1. När det gäller en koncentration enligt definitionen i artikel 3 i förordning (EG) nr 139/2004 som inte har en gemenskapsdimension enligt definitionen i artikel 1 i förordningen och som får prövas enligt den nationella konkurrenslagstiftningen i minst tre EG-medlemsstater och Schweiziska edsförbundet, får de personer eller företag som avses i artikel 4.2 i förordningen före varje anmälan till de behöriga myndigheterna genom en motiverad skrivelse underrätta kommissionen om att koncentrationen bör undersökas av kommissionen.

2. Europeiska kommissionen ska utan dröjsmål översända alla skrivelser enligt artikel 4.5 i förordning (EG) nr 139/2004 och enligt föregående punkt till Schweiziska edsförbundet.

3. I de fall då Schweiziska edsförbundet invänder mot begäran om hänskjutande av ärendet ska den behöriga schweiziska konkurrensmyndigheten behålla sin behörighet och ärendet inte hänskjutas från Schweiziska edsförbundet i enlighet med denna punkt.

När det gäller de tidsgränser som avses i artikel 4.4 och 4.5, artikel 9.2 och 9.6 samt artikel 22.2 i koncentrationsförordningen ska följande gälla:

1. Europeiska kommissionen ska utan dröjsmål översända alla relevanta handlingar enligt artikel 4.4 och 4.5, artikel 9.2 och 9.6 samt artikel 22.2 till den behöriga schweiziska konkurrensmyndigheten.

2. De tidsfrister som avses i artikel 4.4 och 4.5, artikel 9.2 och 9.6 samt 22.2 i förordning (EG) nr 139/2004 ska när det gäller Schweiziska edsförbundet börja löpa den dag då handlingarna inkommer till den behöriga schweiziska konkurrensmyndigheten.

Kommissionens förordning (EG) nr 802/2004 av den 21 april 2004 om tillämpning av rådets förordning (EG) nr 139/2004 om kontroll av företagskoncentrationer (Text av betydelse för EES) (EUT L 133, 30.4.2004, s. 1), (artiklarna 1–24), ändrad genom

— kommissionens förordning (EG) nr 1792/2006 (EUT L 362, 20.12.2006, s. 1),

— kommissionens förordning (EG) nr 1033/2008 (EUT L 279, 22.10.2008, s. 3),

— kommissionens genomförandeförordning (EU) nr 1269/2013 (EUT L 336, 14.12.2013, s. 1).

Kommissionens direktiv 2006/111/EG av den 16 november 2006 om insyn i de finansiella förbindelserna mellan medlemsstater och offentliga företag samt i vissa företags ekonomiska verksamhet (kodifierad version) (Text av betydelse för EES) (EUT L 318, 17.11.2006, s. 17).

Rådets förordning (EG) nr 487/2009 av den 25 maj 2009 om tillämpningen av artikel 81.3 i fördraget på vissa kategorier av avtal och samordnade förfaranden inom luftfartssektorn (kodifierad version) (Text av betydelse för EES) (EUT L 148, 11.6.2009, s. 1).

3. **Luftfartssäkerhet**

Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2018/1139 av den 4 juli 2018 om fastställande av gemensamma bestämmelser på det civila luftfartsområdet och inrättande av Europeiska unionens byrå för luftfartssäkerhet, och om ändring av Europaparlamentets och rådets förordningar (EG) nr 2111/2005, (EG) nr 1008/2008, (EU) nr 996/2010, (EU) nr 376/2014 och direktiv 2014/30/EU och 2014/53/EU, samt om upphävande av Europaparlamentets och rådets förordningar (EG) nr 552/2004 och (EG) nr 216/2008 och rådets förordning (EEG) nr 3922/91 (EUT L 212, 22.8.2018, s. 1).

Byrån ska även i Schweiz ha de befogenheter den beviljats genom förordningen.

Kommissionen ska även i Schweiz ha de befogenheter den beviljats genom beslut som antagits enligt artiklarna 2.6, 2.7, 41.6, 62.5, 67.2, 67.3, 70.4, 71.2, 76.4, 84.1, 85.9, 104.3 i, 105.1, 106.1 och 106.6.

Trots den horisontella anpassning som föreskrivs i andra strecksatsen i bilagan till avtalet mellan Europeiska gemenskapen och Schweiziska edsförbundet om luftfart ska hänvisningarna till medlemsstaterna i de artiklar i förordning (EU) nr 182/2011 som anges i artikel 127 i förordning (EU) 2018/1139 inte anses omfatta Schweiz.

Denna förordning ska inte på något sätt bemyndiga Europeiska byrån för luftfartssäkerhet att agera på Schweiz vägnar inom ramen för internationella avtal annat än för att bistå Schweiz vid fullgörandet av landets åtaganden enligt sådana avtal.

Bestämmelserna i förordningen ska, inom ramen för detta avtal, tillämpas med följande anpassningar:

a) Artikel 68 ska ändras på följande sätt:

   i) I punkt 1 a ska ”eller Schweiz” införas efter ”unionen”.

   ii) Följande punkt ska läggas till:

   ”4. När unionen förhandlar med ett tredjeland för att ingå avtal om att en medlemsstat eller byrån ska få utfärda certifikat på grundval av certifikat som utfärdats av luftfartsmyndigheterna i det tredjelandet, ska den eftersträva att Schweiz erbjuds ett liknande avtal med det aktuella tredjelandet. Schweiz ska i sin tur eftersträva att ingå sådana avtal med tredjeländer som motsvarar unionens avtal.”

b) I artikel 95 ska följande punkt läggas till:

”3. Genom undantag från artikel 12.2 a i anställningsvillkoren för övriga anställda vid Europeiska unionen kan schweiziska medborgare som åtnjuter fulla medborgerliga rättigheter få anställas på kontrakt av byråns verkställande direktör.”

c) I artikel 96 ska följande stycke läggas till:

”Europeiska unionens protokoll om immunitet och privilegier ska tillämpas av Schweiz när det gäller byrån; protokollet är bifogat som bilaga A till den nuvarande bilagan, i enlighet med tillägget till bilaga A.”

d) I artikel 102 ska följande punkt läggas till:

”5. Schweiz ska delta oinskränkt i styrelsen och ska ha samma rättigheter och skyldigheter som EU:s medlemsstater, med undantag av rösträtt.”

e) I artikel 120 ska följande punkt läggas till:

”13. Schweiz ska svara för en del av det ekonomiska bidrag som avses i punkt 1 b enligt följande formel:

S (0,2/100) + S [1 – (a+b) 0,2/100] c/C

där

S = den del av byråns budget som inte omfattas av de arvoden och avgifter som anges i punkt 1 c och d,

a = antalet associerade stater

b = antalet EU-medlemsstater

c = Schweiz bidrag till Icao-budgeten,

C = det totala bidraget från EU:s medlemsstater och de associerade staterna till Icao-budgeten.”

f) I artikel 122 ska följande punkt läggas till:

”6. De bestämmelser som gäller gemenskapens finansiella kontroll i Schweiz avseende deltagarna i byråns verksamhet återfinns i bilaga B till den nuvarande bilagan.”

g) Bilaga I till förordningen ska utvidgas till följande typer av luftfartyg i deras egenskap av produkter som omfattas av artikel 3.1 a i kommissionens förordning (EU) nr 748/2012 av den 3 augusti 2012 om fastställande av tillämpningsföreskrifter för luftvärdighets- och miljöcertifiering av luftfartyg och tillhörande produkter, delar och utrustningar samt för certifiering av konstruktions- och tillverkningsorganisationer ([1]):

A/c – [HB-JES] – typ Gulfstream G-V

A/c – [HB-ZDF] – typ MD900.

h) I artikel 132.1 ska hänvisningen till förordning (EU) 2016/679 förstås som en hänvisning till relevant nationell lagstiftning när det gäller Schweiz.

i) Artikel 140.6 är inte tillämplig på Schweiz.

Kommissionens förordning (EU) nr 1178/2011 av den 3 november 2011 om tekniska krav och administrativa förfaranden avseende flygbesättningar inom den civila luftfarten i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 216/2008 (EUT L 311, 25.11.2011, s. 1), ändrad genom

— kommissionens förordning (EU) nr 290/2012 (EUT L 100, 5.4.2012, s. 1),

— kommissionens förordning (EU) nr 70/2014 (EUT L 23, 28.1.2014, s. 25),

— kommissionens förordning (EU) nr 245/2014 (EUT L 74, 14.3.2014, s. 33),

— kommissionens förordning (EU) 2015/445 (EUT L 74, 18.3.2015, s. 1),

— kommissionens förordning (EU) 2016/539 (EUT L 91, 7.4.2016, s. 1),

— kommissionens förordning (EU) 2018/1065 (EUT L 192, 30.7.2018, s. 21),

— kommissionens förordning (EU) 2018/1119 (EUT L 204, 13.8.2018, s. 13),

— kommissionens förordning (EU) 2018/1974 (EUT L 326, 20.12.2018, s. 1),

— kommissionens förordning (EU) 2019/27 (EUT L 8, 10.1.2019, s. 1),

([1]) EUT L 224, 21.8.2012, s. 1.

— kommissionens genomförandeförordning (EU) 2019/430 (EUT L 75, 19.3.2019, s. 66),

— kommissionens genomförandeförordning (EU) 2019/1747 (EUT L 268, 22.10.2019, s. 23),

— kommissionens genomförandeförordning (EU) 2020/359 (EUT L 67, 5.3.2020, s. 82),

— kommissionens delegerade förordning (EU) 2020/723 (EUT L 170, 2.6.2020, s. 1),

— kommissionens genomförandeförordning (EU) 2020/2193 (EUT L 434, 23.12.2020, s. 13).

Kommissionens delegerade förordning (EU) 2020/723 av den 4 mars 2020 om fastställande av närmare bestämmelser om godtagande av certifiering av piloter i tredjeland och om ändring av förordning (EU) nr 1178/2011 (EUT L 170, 2.6.2020, s. 1).

Rådets förordning (EEG) nr 3922/91 av den 16 december 1991 om harmonisering av tekniska krav och administrativa förfaranden inom området civil luftfart (EGT L 373, 31.12.1991, s. 4), (artiklarna 1–3, 4.2, 5–11 och 13), ändrad genom

— förordning (EG) nr 1899/2006 (EUT L 377, 27.12.2006, s. 1),

— förordning (EG) nr 1900/2006 (EUT L 377, 27.12.2006, s. 176),

— kommissionens förordning (EG) nr 8/2008 (EUT L 10, 12.1.2008, s. 1),

— kommissionens förordning (EG) nr 859/2008 (EUT L 254, 20.9.2008, s. 1).

I enlighet med artikel 139 i förordning (EU) 2018/1139 ska förordning (EEG) nr 3922/91 upphöra att gälla från och med tillämpningsdatumet för de närmare bestämmelser om flyg- och tjänstgöringstidsbegränsningar samt vilokrav med avseende på taxiflyg, sjukvård i nödsituationer och enpilotsverksamhet för kommersiell lufttransport med flyg som antas enligt artikel 32.1 a i förordning (EU) 2018/1139.

Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 996/2010 av den 20 oktober 2010 om utredning och förebyggande av olyckor och tillbud inom civil luftfart och om upphävande av direktiv 94/56/EG (Text av betydelse för EES) (EUT L 295, 12.11.2010, s. 35), ändrad genom

— förordning (EU) nr 376/2014 (EUT L 122, 24.4.2014, s. 18),

— förordning (EU) 2018/1139 (EUT L 212, 22.8.2018, s. 1).

Kommissionens förordning (EG) nr 104/2004 av den 22 januari 2004 om fastställande av bestämmelser för organisationen och sammansättningen av överklagandenämnden för Europeiska byrån för luftfartssäkerhet (EUT L 16, 23.1.2004, s. 20).

Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 2111/2005 av den 14 december 2005 om upprättande av en gemenskapsförteckning över alla lufttrafikföretag som förbjudits att bedriva verksamhet inom gemenskapen och om information till flygpassagerare om vilket lufttrafikföretag som utför en viss flygning, samt om upphävande av artikel 9 i direktiv 2004/36/EG (Text av betydelse för EES) (EUT L 344, 27.12.2005, s. 15), ändrad genom

— förordning (EU) 2018/1139 (EUT L 212, 22.8.2018, s. 1).

Kommissionens förordning (EG) nr 473/2006 av den 22 mars 2006 om genomförandebestämmelser för gemenskapsförteckningen enligt kapitel II i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 2111/2005 över de lufttrafikföretag som har belagts med verksamhetsförbud i gemenskapen (Text av betydelse för EES) (EUT L 84, 23.3.2006, s. 8).

Kommissionens förordning (EG) nr 474/2006 av den 22 mars 2006 om upprättande av en gemenskapsförteckning enligt kapitel II i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 2111/2005 över de lufttrafikföretag som har belagts med verksamhetsförbud i gemenskapen (Text av betydelse för EES) (EUT L 84, 23.3.2006, s. 14), senast ändrad genom

— kommissionens genomförandeförordning (EU) 2020/1992 (EUT L 410, 7.12.2020, s. 49).

Kommissionens förordning (EU) nr 1332/2011 av den 16 december 2011 om gemensamma krav för användning av luftrummet och operativa förfaranden för avvärjande av kollisioner i luften (Text av betydelse för EES) (EUT L 336, 20.12.2011, s. 20), ändrad genom

— kommissionens förordning (EU) 2016/583 (EUT L 101, 16.4.2016, s. 7).

Kommissionens genomförandeförordning (EU) nr 646/2012 av den 16 juli 2012 med närmare bestämmelser om böter och viten vid bristande överensstämmelse med bestämmelser i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 216/2008 (Text av betydelse för EES) (EUT L 187, 17.7.2012, s. 29).

Kommissionens förordning (EU) nr 748/2012 av den 3 augusti 2012 om fastställande av tillämpningsföreskrifter för luftvärdighets- och miljöcertifiering av luftfartyg och tillhörande produkter, delar och anordningar samt för certifiering av konstruktions- och tillverkningsorganisationer (EUT L 224, 21.8.2012, s. 1), ändrad genom

— kommissionens förordning (EU) nr 7/2013 (EUT L 4, 9.1.2013, s. 36),

— kommissionens förordning (EU) nr 69/2014 (EUT L 23, 28.1.2014, s. 12),

— kommissionens förordning (EU) 2015/1039 (EUT L 167, 1.7.2015, s. 1),

— kommissionens förordning (EU) 2016/5 (EUT L 3, 6.1.2016, s. 3),

— kommissionens delegerade förordning (EU) 2019/897 (EUT L 144, 3.6.2019, s. 1),

— kommissionens delegerade förordning (EU) 2020/570 (EUT L 132, 27.4.2020, s. 1).

Kommissionens förordning (EU) nr 965/2012 av den 5 oktober 2012 om tekniska krav och administrativa förfaranden i samband med flygdrift enligt Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 216/2008 (EUT L 296, 25.10.2012, s. 1), ändrad genom

— kommissionens förordning (EU) nr 800/2013 (EUT L 227, 24.8.2013, s. 1),

— kommissionens förordning (EU) nr 71/2014 (EUT L 23, 28.1.2014, s. 27),

— kommissionens förordning (EU) nr 83/2014 (EUT L 28, 31.1.2014, s. 17),

— kommissionens förordning (EU) nr 379/2014 (EUT L 123, 24.4.2014, s. 1),

— kommissionens förordning (EU) 2015/140 (EUT L 24, 30.1.2015, s. 5),

— kommissionens förordning (EU) 2015/1329 (EUT L 206, 1.8.2015, s. 21),

— kommissionens förordning (EU) 2015/640 (EUT L 106, 24.4.2015, s. 18),

— kommissionens förordning (EU) 2015/2338 (EUT L 330, 16.12.2015, s. 1),

— kommissionens förordning (EU) 2016/1199 (EUT L 198, 23.7.2016, s. 13),

— kommissionens förordning (EU) 2017/363 (EUT L 55, 2.3.2017, s. 1),

— kommissionens förordning (EU) 2018/394 (EUT L 71, 14.3.2018, s. 1),

— kommissionens förordning (EU) 2018/1042 (EUT L 188, 25.7.2018, s. 3), med undantag för den nya artikel 4.2 i förordning (EU) nr 965/2012, i enlighet med vad som föreskrivs i artikel 1.1 i förordning (EU) 2018/1042, ändrad genom

  — kommissionens genomförandeförordning (EU) 2020/745 (EUT L 176, 5.6.2020, s. 11),

— kommissionens genomförandeförordning (EU) 2018/1975 (EUT L 326, 20.12.2018, s. 53),

— kommissionens genomförandeförordning (EU) 2019/1387 (EUT L 229, 5.9.2019, s. 1), ändrad genom

  — kommissionens genomförandeförordning (EU) 2020/1176 (EUT L 259, 10.8.2020, s. 10),

— kommissionens genomförandeförordning (EU) 2019/1384 (EUT L 228, 4.9.2019, s. 106),

— kommissionens genomförandeförordning (EU) 2020/2036 (EUT L 416, 11.12.2020, s. 24), punkterna 4–6 i bilagan till förordning (EU) 2020/2036 är tillämpliga i Schweiz sedan den 31 december 2020.

Kommissionens genomförandeförordning (EU) nr 628/2013 av den 28 juni 2013 om arbetsmetoder för Europeiska byrån för luftfartssäkerhet vid standardiseringsinspektioner och vid övervakning av tillämpningen av bestämmelserna i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 216/2008 och om upphävande av kommissionens förordning (EG) nr 736/2006 (Text av betydelse för EES) (EUT L 179, 29.6.2013, s. 46).

Kommissionens förordning (EU) nr 139/2014 av den 12 februari 2014 om krav och administrativa rutiner för flygplatser enligt Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 216/2008 (Text av betydelse för EES) (EUT L 44, 14.2.2014, s. 1), ändrad genom

— kommissionens förordning (EU) 2017/161 (EUT L 27, 1.2.2017, s. 99),

— kommissionens förordning (EU) 2018/401 (EUT L 72, 15.3.2018, s. 17),

— kommissionens genomförandeförordning (EU) 2020/469 (EUT L 104, 3.4.2020, s. 1), ändrad genom

— kommissionens genomförandeförordning (EU) 2020/1177 (EUT L 259, 10.8.2020, s. 12),

— kommissionens delegerade förordning (EU) 2020/1234 (EUT L 282, 31.8.2020, s. 1),

— kommissionens genomförandeförordning (EU) 2020/2148 (EUT L 428, 18.12.2020, s. 10).

Kommissionens genomförandeförordning (EU) 2019/2153 av den 16 december 2019 om de certifikatavgifter och tjänsteavgifter som tas ut av Europeiska unionens byrå för luftfartssäkerhet, och om upphävande av förordning (EU) nr 319/2014 (EUT L 327, 17.12.2019, s. 36).

Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 376/2014 av den 3 april 2014 om rapportering, analys och uppföljning av händelser inom civil luftfart om ändring av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 996/2010 och om upphävande av Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/42/EG, kommissionens förordningar (EG) nr 1321/2007 och (EG) nr 1330/2007 (Text av betydelse för EES) (EUT L 122, 24.4.2014, s. 18), ändrad genom

— förordning (EU) 2018/1139 (EUT L 212, 22.8.2018, s. 1).

Kommissionens förordning (EU) nr 452/2014 av den 29 april 2014 om tekniska krav och administrativa förfaranden avseende flygdrift som utförs av operatörer från tredjeland i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 216/2008 (Text av betydelse för EES) (EUT L 133, 6.5.2014, s. 12), ändrad genom

— kommissionens förordning (EU) 2016/1158 (EUT L 192, 16.7.2016, s. 21).

Kommissionens förordning (EU) nr 1321/2014 av den 26 november 2014 om fortsatt luftvärdighet för luftfartyg och luftfartygsprodukter, delar och anordningar och om godkännande av organisationer och personal som arbetar med dessa arbetsuppgifter (Text av betydelse för EES) (EUT L 362, 17.12.2014, s. 1), ändrad genom

— kommissionens förordning (EU) 2015/1088 (EUT L 176, 7.7.2015, s. 4),

— kommissionens förordning (EU) 2015/1536 (EUT L 241, 17.9.2015, s. 16),

— kommissionens förordning (EU) 2017/334 (EUT L 50, 28.2.2017, s. 13),

— kommissionens förordning (EU) 2018/1142 (EUT L 207, 16.8.2018, s. 2),

— kommissionens genomförandeförordning (EU) 2019/1383 (EUT L 228, 4.9.2019, s. 1),

— kommissionens genomförandeförordning (EU) 2019/1384 (EUT L 228, 4.9.2019, s. 106),

— kommissionens genomförandeförordning (EU) 2020/270 (EUT L 56, 27.2.2020, s. 20),

— kommissionens genomförandeförordning (EU) 2020/1159 (EUT L 257, 6.8.2020, s. 14),

Kommissionens förordning (EU) 2015/340 av den 20 februari 2015 om tekniska krav och administrativa förfaranden avseende flygledarcertifikat samt andra certifikat och intyg enligt Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 216/2008, ändring av kommissionens genomförandeförordning (EU) nr 923/2012 och upphävande av kommissionens förordning (EU) nr 805/2011 (Text av betydelse för EES) (EUT L 63, 6.3.2015, s. 1).

Kommissionens förordning (EU) 2015/640 av den 23 april 2015 om ytterligare luftvärdighetsspecifikationer för en viss typ av drift och om ändring av förordning (EU) nr 965/2012 (EUT L 106, 24.4.2015, s. 18), ändrad genom

— kommissionens genomförandeförordning (EU) 2019/133 (EUT L 25, 29.1.2019, s. 14),

— kommissionens genomförandeförordning (EU) 2020/1159 (EUT L 257, 6.8.2020, s. 14),

— kommissionens genomförandeförordning (EU) 2021/97 (EUT L 31, 29.1.2021, s. 208), artikel 1 i förordning (EU) 2021/97 är tillämplig i Schweiz sedan den 26 februari 2021, utom punkt 1 i bilagan, som är tillämplig i Schweiz sedan den 16 februari 2021.

Kommissionens genomförandeförordning (EU) 2015/1018 av den 29 juni 2015 om fastställande av en förteckning som klassificerar händelser inom civil luftfart som obligatoriskt måste rapporteras enligt Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 376/2014 (Text av betydelse för EES) (EUT L 163, 30.6.2015, s. 1).

Kommissionens beslut (EU) 2016/2357 av den 19 december 2016 beträffande bristande överensstämmelse med Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 216/2008 och dess genomförandebestämmelser i samband med certifikat utfärdade av Hellenic Aviation Training Academy (HATA) och de del-66-tillstånd som utfärdats på grundval av denna förordning (delgivet med nr C(2016) 8645) (EUT L 348, 21.12.2016, s. 72).

Kommissionens förordning (EU) 2018/395 av den 13 mars 2018 om detaljerade regler för ballongverksamhet samt för licensiering av flygbesättningar för ballonger enligt Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2018/1139 (EUT L 71, 14.3.2018, s. 10), ändrad genom

— kommissionens genomförandeförordning (EU) 2020/357 (EUT L 67, 5.3.2020, s. 34).

Kommissionens genomförandeförordning (EU) 2018/1976 av den 14 december 2018 om detaljerade regler för segelflygverksamhet samt för licensiering av flygbesättningar för segelflygplan enligt Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2018/1139 (EUT L 326, 20.12.2018, s. 64), ändrad genom

— kommissionens genomförandeförordning (EU) 2020/358 (EUT L 67, 5.3.2020, s. 57),

Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2019/494 av den 25 mars 2019 om vissa aspekter på flygsäkerhet med anledning av Förenade konungariket Storbritannien och Nordirlands utträde ur unionen (Text av betydelse för EES) (EUT L 85 I, 27.3.2019, s. 11).

Kommissionens genomförandebeslut (EU) 2019/1128 av den 1 juli 2019 om rätt till tillgång till säkerhetsrekommendationer och svar som lagras i det europeiska centrala upplaget och om upphävande av beslut 2012/780/EU (Text av betydelse för EES) (EUT L 177, 2.7.2019, s 112).

4. **Luftfartsskydd**

Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 300/2008 av den 11 mars 2008 om gemensamma skyddsregler för den civila luftfarten och om upphävande av förordning (EG) nr 2320/2002 (EUT L 97, 9.4.2008, s. 72).

Kommissionens förordning (EG) nr 272/2009 av den 2 april 2009 om komplettering av de gemensamma grundläggande standarder för skydd av civil luftfart som fastställs i bilagan till Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 300/2008 (EUT L 91, 3.4.2009, s. 7), ändrad genom

— kommissionens förordning (EU) nr 297/2010 (EUT L 90, 10.4.2010, s. 1),

— kommissionens förordning (EU) nr 720/2011 (EUT L 193, 23.7.2011, s. 19),

— kommissionens förordning (EU) nr 1141/2011 (EUT L 293, 11.11.2011, s. 22),

— kommissionens förordning (EU) nr 245/2013 (EUT L 77, 20.3.2013, s. 5).

Kommissionens förordning (EU) nr 1254/2009 av den 18 december 2009 om kriterier för hur medlemsstaterna kan bevilja undantag från de gemensamma grundläggande standarderna för skydd av civil luftfart och anta alternativa säkerhetsåtgärder (Text av betydelse för EES) (EUT L 338, 19.12.2009, s. 17), ändrad genom

— kommissionens förordning (EU) 2016/2096 (EUT L 326, 1.12.2016, s. 7).

Kommissionens förordning (EU) nr 18/2010 av den 8 januari 2010 om ändring av Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 300/2008 vad gäller specifikationer för nationella program för verksamhetskontroll för skyddet av den civila luftfarten (EUT L 7, 12.1.2010, s. 3).

Kommissionens förordning (EU) nr 72/2010 av den 26 januari 2010 om fastställande av förfaranden för utförandet av kommissionens inspektioner på luftfartsskyddsområdet (Text av betydelse för EES) (EUT L 23, 27.1.2010, s. 1), ändrad genom

— kommissionens genomförandeförordning (EU) 2016/472 (EUT L 85, 1.4.2016, s. 28).

Kommissionens genomförandeförordning (EU) 2015/1998 av den 5 november 2015 om detaljerade bestämmelser för genomförande av de gemensamma grundläggande standarderna avseende luftfartsskydd (Text av betydelse för EES) (EUT L 299, 14.11.2015, s. 1), ändrad genom

— kommissionens genomförandeförordning (EU) 2015/2426 (EUT L 334, 22.12.2015, s. 5),

— kommissionens genomförandeförordning (EU) 2017/815 (EUT L 122, 13.5.2017, s. 1),

— kommissionens genomförandeförordning (EU) 2018/55 (EUT L 10, 13.1.2018, s. 5),

— kommissionens genomförandeförordning (EU) 2019/103 (EUT L 21, 24.1.2019, s. 13), ändrad genom

  — kommissionens genomförandeförordning (EU) 2020/910 (EUT L 208, 1.7.2020, s. 43),

— kommissionens genomförandeförordning (EU) 2019/413 (EUT L 73, 15.3.2019, s. 98),

— kommissionens genomförandeförordning (EU) 2019/1583 (EUT L 246, 26.9.2019, s. 15) ändrad genom

  — kommissionens genomförandeförordning (EU) 2020/910 (EUT L 208, 1.7.2020, s. 43),

— kommissionens genomförandeförordning (EU) 2020/111 (EUT L 21, 27.1.2020, s. 1),

— kommissionens genomförandeförordning (EU) 2020/910 (EUT L 208, 1.7.2020, s. 43),

— kommissionens genomförandeförordning (EU) 2021/255 (EUT L 58, 19.2.2021, s. 23), punkterna 15, 18–19 och 32 i bilagan till förordning (EU) 2021/255 är tillämpliga i Schweiz sedan den 11 mars 2021.

Kommissionens genomförandebeslut C(2015) 8005 av den 16 november 2015 om detaljerade bestämmelser för genomförande av de gemensamma grundläggande standarderna avseende luftfartsskydd och de uppgifter som avses i artikel 18 a i förordning (EG) nr 300/2008 (ej offentliggjort i EUT), ändrat genom

— kommissionens genomförandebeslut C(2017) 3030,

— kommissionens genomförandebeslut C(2018) 4857,

— kommissionens genomförandebeslut C(2019) 132, ändrat genom

  — kommissionens genomförandebeslut C(2020) 4241,

— kommissionens genomförandebeslut C(2021) 0996.

5. **Flygtrafikledning**

Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 549/2004 av den 10 mars 2004 om ramen för inrättande av det gemensamma europeiska luftrummet (”ramförordning”) (Text av betydelse för EES) (EUT L 96, 31.3.2004, s. 1), ändrad genom

— förordning (EG) nr 1070/2009 (EUT L 300, 14.11.2009, s. 34).

Kommissionen ska i Schweiz ha de befogenheter som den beviljats enligt artiklarna 6, 8, 10, 11 och 12.

Artikel 10 ska ändras på följande sätt:

I punkt 2 ska ”på gemenskapsnivå” ersättas med ”på gemenskapsnivå, med Schweiz”.

Trots den horisontella anpassning som avses i andra strecksatsen i bilagan till avtalet mellan Europeiska gemenskapen och Schweiziska edsförbundet om luftfart ska hänvisningen till medlemsstaterna i artikel 5 i förordning (EG) nr 549/2004 och i beslut 1999/468/EG i den artikeln inte anses omfatta Schweiz.

Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 550/2004 av den 10 mars 2004 om tillhandahållande av flygtrafiktjänster inom det gemensamma europeiska luftrummet (”förordning om tillhandahållande av tjänster”) (Text av betydelse för EES) (EUT L 96, 31.3.2004, s. 10), ändrad genom

— förordning (EG) nr 1070/2009 (EUT L 300, 14.11.2009, s. 34).

Kommissionen ska i Schweiz ha de befogenheter som den beviljats enligt artiklarna 9a, 9b, 15, 15a, 16 och 17.

Bestämmelserna i förordningen ska, inom ramen för detta avtal, ändras på följande sätt:

a) Artikel 3 ska ändras på följande sätt:

   I punkt 2 ska ”och Schweiz” införas efter ”gemenskapen”.

b) Artikel 7 ska ändras på följande sätt:

   I punkterna 1 och 6 ska ”och Schweiz” införas efter ”gemenskapen”.

c) Artikel 8 ska ändras på följande sätt:

   I punkt 1 ska ”och Schweiz” införas efter ”gemenskapen”.

d) Artikel 10 ska ändras på följande sätt:

I punkt 1 ska ”och Schweiz” införas efter ”gemenskapen”.

e) Artikel 16.3 ska ersättas med följande:

”3. Kommissionen ska rikta sitt beslut till medlemsstaterna och informera tjänsteleverantören, i den mån denne är rättsligt berörd, om sitt beslut.”

Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 551/2004 av den 10 mars 2004 om organisation och användning av det gemensamma europeiska luftrummet (”förordning om luftrummet”) (Text av betydelse för EES) (EUT L 96, 31.3.2004, s. 20), ändrad genom

— förordning (EG) nr 1070/2009 (EUT L 300, 14.11.2009, s. 34).

Kommissionen ska i Schweiz ha de befogenheter som den beviljats enligt artiklarna 3a, 6 och 10.

Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 552/2004 av den 10 mars 2004 om driftskompatibiliteten hos det europeiska nätverket för flygledningstjänst (”förordning om driftskompatibilitet”) (Text av betydelse för EES) (EUT L 96, 31.3.2004, s. 26), ändrad genom

— förordning (EG) nr 1070/2009 (EUT L 300, 14.11.2009, s. 34).

Kommissionen ska i Schweiz ha de befogenheter som den beviljats enligt artiklarna 4, 7 och 10.3.

Bestämmelserna i förordningen ska, inom ramen för detta avtal, ändras på följande sätt:

a) Artikel 5 ska ändras på följande sätt:

I punkt 2 ska ”eller Schweiz” införas efter ”gemenskapen”.

b) Artikel 7 ska ändras på följande sätt:

I punkt 4 ska ”eller Schweiz” införas efter ”gemenskapen”.

c) Bilaga III ska ändras på följande sätt:

I avsnitt 3 andra och sista strecksatsen ska ”eller Schweiz” införas efter ”gemenskapen”.

I enlighet med artikel 139 i förordning (EU) 2018/1139 ska förordning (EG) nr 552/2004 upphöra att gälla med verkan från och med den 11 september 2018. Artiklarna 4, 5, 6, 6a och 7 i den förordningen och bilagorna III och IV till den förordningen ska emellertid fortsätta att tillämpas fram till det datum då de delegerade akter som avses i artikel 47 i förordning 2018/1139 börjar tillämpas, i den mån de akterna omfattar syftet med de relevanta bestämmelserna i förordning (EG) nr 552/2004, och under alla omständigheter senast den 12 september 2023.

Kommissionens förordning (EG) nr 2150/2005 av den 23 december 2005 om gemensamma regler för en flexibel användning av luftrummet (Text av betydelse för EES) (EUT L 342, 24.12.2005, s. 20).

Kommissionens förordning (EG) nr 1033/2006 av den 4 juli 2006 om krav på förfaranden för färdplaner före flygning inom det gemensamma europeiska luftrummet (Text av betydelse för EES) (EUT L 186, 7.7.2006, s. 46), ändrad genom

— kommissionens genomförandeförordning (EU) 923/2012 (EUT L 281, 13.10.2012, s. 1), ändrad genom

  — kommissionens genomförandeförordning (EU) 2020/886 (EUT L 205, 29.6.2020, s. 14),

  — kommissionens genomförandeförordning (EU) 2020/469 (EUT L 104, 3.4.2020, s. 1), ändrad genom

    — kommissionens genomförandeförordning (EU) 2020/1177 (EUT L 259, 10.8.2020, s. 12),

— kommissionens genomförandeförordning (EU) nr 428/2013 (EUT L 127, 9.5.2013, s. 23),

— kommissionens genomförandeförordning (EU) 2016/2120 (EUT L 329, 3.12.2016, s. 70),

— kommissionens genomförandeförordning (EU) 2018/139 (EUT L 25, 30.1.2018, s. 4).

Kommissionens förordning (EG) nr 1032/2006 av den 6 juli 2006 om krav avseende automatiska system för utbyte av färdplansdata för anmälan, samordning och överlämning av flygningar mellan enheter för flygkontrolltjänst (Text av betydelse för EES) (EUT L 186, 7.7.2006, s. 27), ändrad genom

— kommissionens förordning (EG) nr 30/2009 (EUT L 13, 17.1.2009, s. 20).

Rådets förordning (EG) nr 219/2007 av den 27 februari 2007 om bildande av ett gemensamt företag för utveckling av en ny generation av det europeiska systemet för flygledningstjänsten (Sesar) (EUT L 64, 2.3.2007, s. 1), ändrad genom

— rådets förordning (EG) nr 1361/2008 (EUT L 352, 31.12.2008, s. 12),

— rådets förordning (EU) nr 721/2014 (EUT L 192, 1.7.2014, s. 1).

Kommissionens förordning (EG) nr 633/2007 av den 7 juni 2007 om krav avseende tillämpningen av ett protokoll för överföring av färdplansdata, för anmälan, samordning och överlämning av flygningar mellan enheter för flygkontrolltjänst (Text av betydelse för EES) (EUT L 146, 8.6.2007, s. 7), ändrad genom

— kommissionens förordning (EU) nr 283/2011 (EUT L 77, 23.3.2011, s. 23).

Kommissionens genomförandeförordning (EU) 2017/373 av den 1 mars 2017 om gemensamma krav för leverantörer av flygledningstjänst/flygtrafiktjänster och övriga nätverksfunktioner för flygledningstjänst, om tillsyn över dessa leverantörer samt om upphävande av förordning (EG) nr 482/2008, genomförandeförordningarna (EU) nr 1034/2011, (EU) nr 1035/2011 och (EU) 2016/1377 och ändring av förordning (EU) nr 677/2011 (Text av betydelse för EES) (EUT L 62, 8.3.2017, s. 1), ändrad genom

— kommissionens genomförandeförordning (EU) 2020/469 (EUT L 104, 3.4.2020, s. 1), ändrad genom

  — kommissionens genomförandeförordning (EU) 2020/1177 (EUT L 259, 10.8.2020, s. 12),

Kommissionens förordning (EG) nr 29/2009 av den 16 januari 2009 om krav på datalänktjänster för det gemensamma europeiska luftrummet (Text av betydelse för EES) (EUT L 13, 17.1.2009, s. 3), ändrad genom

— kommissionens genomförandeförordning (EU) 2015/310 (EUT L 56, 27.2.2015, s. 30),

— kommissionens genomförandeförordning (EU) 2019/1170 (EUT L 183, 9.7.2019, s. 6),

— kommissionens genomförandeförordning (EU) 2020/208 (EUT L 43, 17.2.2020, s. 72),

Texten i förordningen ska, inom ramen för detta avtal, tillämpas med följande anpassningar:

”Schweiz UIR” ska läggas till i bilaga I, del A.

Kommissionens förordning (EG) nr 262/2009 av den 30 mars 2009 om fastställande av krav för en samordnad tilldelning och användning av Mod S-interrogatorkoder för det gemensamma europeiska luftrummet (Text av betydelse för EES) (EUT L 84, 31.3.2009, s. 20), ändrad genom

— kommissionens genomförandeförordning (EU) 2016/2345 (EUT L 348, 21.12.2016, s. 11).

Kommissionens förordning (EU) nr 73/2010 av den 26 januari 2010 om kvalitetskraven på flygdata och flyginformation för ett gemensamt europeiskt luftrum (Text av betydelse för EES) (EUT L 23, 27.1.2010, s. 6), ändrad genom

— kommissionens genomförandeförordning (EU) 1029/2014 (EUT L 284, 30.9.2014, s. 9).

Förordning (EU) nr 73/2010 ska upphöra att gälla med verkan från och med den 27 januari 2022.

Kommissionens förordning (EU) nr 255/2010 av den 25 mars 2010 om fastställande av gemensamma regler för flödesplanering (ATFM) (Text av betydelse för EES) (EUT L 80, 26.3.2010, s. 10), ändrad genom

— kommissionens genomförandeförordning (EU) 923/2012 (EUT L 281, 13.10.2012, s. 1), ändrad genom

  — kommissionens genomförandeförordning (EU) 2020/886 (EUT L 205, 29.6.2020, s. 14),

  — kommissionens genomförandeförordning (EU) 2020/469 (EUT L 104, 3.4.2020, s. 1), ändrad genom

    — kommissionens genomförandeförordning (EU) 2020/1177 (EUT L 259, 10.8.2020, s. 12),

— kommissionens genomförandeförordning (EU) 2016/1006 (EUT L 165, 23.6.2016, s. 8),

— kommissionens genomförandeförordning (EU) 2017/2159 (EUT L 304, 21.11.2017, s. 45),

Kommissionens beslut nr C(2010)5134 av den 29 juli 2010 om utnämnandet av ett organ för kvalitetsgranskning för det gemensamma europeiska luftrummet (ej offentliggjort i EUT).

Kommissionens förordning (EU) nr 176/2011 av den 24 februari 2011 om de uppgifter som ska lämnas innan ett funktionellt luftrumsblock inrättas och ändras (EUT L 51, 25.2.2011, s. 2).

Kommissionens beslut nr C(2011) 4130 av den 7 juli 2011 om utnämningen av nätverksförvaltaren för flygledningstjänstens (ATM) funktioner inom det gemensamma europeiska luftrummet (Text av betydelse för EES) (ej offentliggjort i EUT).

Kommissionens genomförandeförordning (EU) nr 1206/2011 av den 22 november 2011 om fastställande av krav på identifiering av luftfartyg för övervakning av det gemensamma europeiska luftrummet (Text av betydelse för EES) (EUT L 305, 23.11.2011, s. 23), ändrad genom

— kommissionens genomförandeförordning (EU) 2020/587 (EUT L 138, 30.4.2020, s. 1).

Texten i genomförandeförordning (EU) nr 1206/2011 ska, inom ramen för detta avtal, tillämpas med följande anpassningar:

”Schweiz UIR” läggs till i bilaga I.

Kommissionens genomförandeförordning (EU) nr 1207/2011 av den 22 november 2011 om krav på övervakningens prestanda och driftskompatibilitet för det gemensamma europeiska luftrummet (Text av betydelse för EES) (EUT L 305, 23.11.2011, s. 35), ändrad genom

— kommissionens genomförandeförordning (EU) nr 1028/2014 (EUT L 284, 30.9.2014, s. 7),

— kommissionens genomförandeförordning (EU) 2017/386 (EUT L 59, 7.3.2017, s. 34),

— kommissionens genomförandeförordning (EU) 2020/587 (EUT L 138, 30.4.2020, s. 1).

Kommissionens genomförandeförordning (EU) nr 923/2012 av den 26 september 2012 om gemensamma luftfarts- och driftsbestämmelser för tjänster och förfaranden inom flygtrafiken och om ändring av genomförandeförordning (EU) nr 1035/2011 och förordningarna (EG) nr 1265/2007, (EG) nr 1794/2006, (EG) nr 730/2006, (EG) nr 1033/2006 och (EU) nr 255/2010 (Text av betydelse för EES) (EUT L 281, 13.10.2012, s. 1), ändrad genom

— kommissionens förordning (EU) 2015/340 (EUT L 63, 6.3.2015, s. 1),

— kommissionens genomförandeförordning (EU) 2016/1185 (EUT L 196, 21.7.2016, s. 3),

— kommissionens genomförandeförordning (EU) 2020/469 (EUT L 104, 3.4.2020, s. 1), ändrad genom

  — kommissionens genomförandeförordning (EU) 2020/1177 (EUT L 259, 10.8.2020, s. 12),

— kommissionens genomförandeförordning (EU) 2020/886 (EUT L 205, 29.6.2020, s. 14).

Kommissionens genomförandeförordning (EU) nr 1079/2012 av den 16 november 2012 om fastställande av krav avseende kanalseparation vid röstkommunikation för det gemensamma europeiska luftrummet (Text av betydelse för EES) (EUT L 320, 17.11.2012, s. 14), ändrad genom

— kommissionens genomförandeförordning (EU) nr 657/2013 (EUT L 190, 11.7.2013, s. 37),

— kommissionens genomförandeförordning (EU) 2016/2345 (EUT L 348, 21.12.2016, s. 11),

— kommissionens genomförandeförordning (EU) 2017/2160 (EUT L 304, 21.11.2017, s. 47),

Kommissionens genomförandeförordning (EU) nr 409/2013 av den 3 maj 2013 om definition av gemensamma projekt, fastställande av styrelseformer och identifiering av incitament till stöd för genomförandet av den europeiska generalplanen för flygledningstjänst, (Text av betydelse för EES) (EUT L 123, 4.5.2013, s. 1), ändrad genom

— kommissionens genomförandeförordning (EU) 2021/116 (EUT L 36, 2.2.2021, s. 10).

Kommissionens genomförandeförordning (EU) 2021/116 av den 1 februari 2021 om inrättande av det första gemensamma projektet till stöd för genomförandet av generalplanen för det europeiska nätverket för flygledningstjänst som föreskrivs i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 550/2004, om ändring av kommissionens genomförandeförordning (EU) nr 409/2013 och om upphävande av kommissionens genomförandeförordning (EU) nr 716/2014 (Text av betydelse för EES) (EUT L 36, 2.2.2021, s. 10).

I detta avtal ska bilagan till förordningen anpassas på följande sätt:

a) Följande punkt ska införas efter punkt 1.2.1 r: ”s) Zürich Kloten.”

b) Följande punkt ska införas efter punkt 2.2.1 r: ”s) Zürich Kloten.”

c) Följande punkt ska införas efter punkt 2.2.2 r: ”s) Zürich Kloten.”

d) Följande punkter ska införas efter punkt 2.2.3 bb: ”cc) Geneve. dd) Zürich Kloten.”

Kommissionens genomförandeförordning (EU) 2018/1048 av den 18 juli 2018 om krav för användning av luftrummet och operativa förfaranden avseende prestandabaserad navigation (EUT L 189, 26.7.2018, s. 3).

Kommissionens genomförandeförordning (EU) 2019/123 av den 24 januari 2019 om genomförandebestämmelser för nätverksfunktioner för flygledningstjänst (ATM) och om upphävande av kommissionens förordning (EU) nr 677/2011 (Text av betydelse för EES) (EUT L 28, 31.1.2019, s. 1).

Kommissionens genomförandeförordning (EU) 2019/317 av den 11 februari 2019 om inrättande av ett prestations- och avgiftssystem i det gemensamma europeiska luftrummet och om upphävande av genomförandeförordningarna (EU) nr 390/2013 och (EU) nr 391/2013 (Text av betydelse för EES) (EUT L 56, 25.2.2019, s. 1).

Kommissionens genomförandebeslut (EU) 2019/709 av den 6 maj 2019 om utnämningen av en nätverksförvaltare för nätverksfunktioner för flygledningstjänst för det gemensamma europeiska luftrummet [delgivet med nr C(2019) 3228] (EUT L 120, 8.5.2019, s. 27).

Kommissionens genomförandebeslut (EU) 2019/903 av den 29 maj 2019 om fastställande av EU-täckande prestationsmål för nätverket för flygledningstjänst för den tredje referensperioden som inleds den 1 januari 2020 och avslutas den 31 december 2024 (Text av betydelse för EES) (EUT L 144, 3.6.2019, s. 49).

Kommissionens genomförandebeslut (EU) 2019/2167 av den 17 december 2019 om godkännande av den strategiska planen för nätverket för nätverksfunktioner för flygledningstjänsten av det gemensamma europeiska luftrummet för perioden 2020–2029 (EUT L 328, 18.12.2019, s. 89).

Kommissionens genomförandebeslut (EU) 2019/2168 av den 17 december 2019 om utseende av nätverksstyrelsens ordförande och ledamöter och deras suppleanter samt av ledamöterna och deras suppleanter i den europeiska samordningscellen för luftfartskriser vad gäller nätverksfunktioner för flygledningstjänst för den tredje referensperioden 2020–2024 (EUT L 328, 18.12.2019, s. 90).

Kommissionens genomförandebeslut (EU) 2019/2012 av den 29 november 2019 om undantag enligt artikel 14 i förordning (EG) nr 29/2009 om krav på datalänktjänster för det gemensamma europeiska luftrummet (Text av betydelse för EES) (EUT L 312, 3.12.2019, s. 95).

Kommissionens genomförandeförordning (EU) 2020/1627 av den 3 november 2020 om undantagsåtgärder för den tredje referensperioden (2020–2024) av prestations- och avgiftssystemet i det gemensamma europeiska luftrummet med anledning av covid-19-pandemin (EUT L 366, 4.11.2020, s. 7).

6. **Miljö och buller**

Europaparlamentets och rådets direktiv 2002/30/EG av den 26 mars 2002 om regler och förfaranden för att av bullerskäl införa driftsrestriktioner vid flygplatser i gemenskapen (Text av betydelse för EES) (artiklarna 1–12 och 14–18) (EGT L 85, 28.3.2002, s. 40).

(De ändringar av bilaga I som härrör från bilaga II kapitel 8 [Transportpolitik] avsnitt G [Luftfart] punkt 2 i akten om villkoren för Republiken Tjeckiens, Republiken Estlands, Republiken Cyperns, Republiken Lettlands, Republiken Litauens, Republiken Ungerns, Republiken Maltas, Republiken Polens, Republiken Sloveniens och Republiken Slovakiens anslutning till de fördrag som ligger till grund för Europeiska unionen och om anpassning av fördragen är tillämpliga.)

Rådets direktiv 89/629/EEG av den 4 december 1989 om begränsning av buller från civila jetmotordrivna underljudsflygplan (EGT L 363, 13.12.1989, s. 27),

(artiklarna 1–8).

Europaparlamentets och rådets direktiv 2006/93/EG av den 12 december 2006 om reglering av utnyttjandet av flygplan som omfattas av volym 1, del II, kapitel 3 i bilaga 16 till konventionen om internationell civil luftfart, andra upplagan (1988) (kodifierad version) (Text av betydelse för EES) (EUT L 374, 27.12.2006, s. 1).

7. **Konsumentskydd**

Rådets direktiv 90/314/EEG av den 13 juni 1990 om paketresor, semesterpaket och andra paketarrangemang (EGT L 158, 23.6.1990, s. 59) (artiklarna 1–10).

Rådets direktiv 93/13/EEG av den 5 april 1993 om oskäliga villkor i konsumentavtal (EGT L 95, 21.4.1993, s. 29) (artiklarna 1–11), ändrat genom

— direktiv 2011/83/EU (EUT L 304, 22.11.2011, s. 64).

Rådets förordning (EG) nr 2027/97 av den 9 oktober 1997 om lufttrafikföretags skadeståndsansvar avseende lufttransport av passagerare och deras bagage (EGT L 285, 17.10.1997, s. 1) (artiklarna 1–8), ändrad genom

— förordning (EG) nr 889/2002 (EGT L 140, 30.5.2002, s. 2).

Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 261/2004 av den 11 februari 2004 om fastställande av gemensamma regler om kompensation och assistans till passagerare vid nekad ombordstigning och inställda eller kraftigt försenade flygningar och om upphävande av förordning (EEG) nr 295/91 (Text av betydelse för EES) (EUT L 46, 17.2.2004, s. 1),

(artiklarna 1–18).

Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1107/2006 av den 5 juli 2006 om rättigheter i samband med flygresor för personer med funktionshinder och personer med nedsatt rörlighet (Text av betydelse för EES) (EUT L 204, 26.7.2006, s. 1).

8. **Övrigt**

Rådets direktiv 2003/96/EG av den 27 oktober 2003 om en omstrukturering av gemenskapsramen för beskattning av energiprodukter och elektricitet (Text av betydelse för EES) (EUT L 283, 31.10.2003, s. 51),

(artikel 14.1 b och 14.2).

9. **Bilagor**

A: Protokoll om Europeiska unionens immunitet och privilegier

B: Finansiell kontroll avseende schweiziska deltagare i Europeiska byrån för luftfartssäkerhet

BILAGA A

PROTOKOLL

OM EUROPEISKA UNIONENS IMMUNITET OCH PRIVILEGIER

DE HÖGA FÖRDRAGSSLUTANDE PARTERNA,

2) SOM BEAKTAR att, i enlighet med artikel 343 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt och artikel 191 i fördraget om upprättandet av Europeiska atomenergigemenskapen, ska Europeiska unionen och Europeiska atomenergigemenskapen åtnjuta sådan immunitet och sådana privilegier inom medlemsstaternas territorium som behövs för att de ska kunna fullgöra sina uppgifter,

HAR ENATS OM följande bestämmelser, som ska fogas till fördraget om Europeiska unionen, fördraget om Europeiska unionens funktionssätt och fördraget om upprättandet av Europeiska atomenergigemenskapen.

KAPITEL I

EUROPEISKA UNIONENS EGENDOM, MEDEL, TILLGÅNGAR OCH TRANSAKTIONER

Artikel 1

Unionens lokaler och byggnader ska vara okränkbara. De får inte genomsökas, beslagtas, konfiskeras eller exproprieras. Unionens egendom och tillgångar får inte utan tillstånd från domstolen bli föremål för några administrativa eller rättsliga tvångsåtgärder.

Artikel 2

Unionens arkiv ska vara okränkbara.

Artikel 3

Unionen, dess tillgångar, inkomster och övrig egendom ska vara befriade från alla direkta skatter.

Medlemsstaternas regeringar ska i alla de fall där så är möjligt vidta lämpliga åtgärder för att efterskänka eller betala tillbaka summan av de indirekta skatter och avgifter som ingår i priset på lös eller fast egendom när unionen för tjänstebruk gör betydande inköp i vilka denna typ av skatter och avgifter inkluderas i priset. Dessa bestämmelser får dock inte tillämpas på ett sådant sätt att konkurrensen inom unionen snedvrids.

Ingen befrielse ska beviljas för sådana skatter och avgifter som utgör betalning för allmännyttiga tjänster.

Artikel 4

Unionen ska vara befriad från alla tullar, förbud och restriktioner vad avser import och export av varor som är avsedda för tjänstebruk. Varor som på detta sätt har förts in i en stat får inte avyttras – vare sig detta sker mot betalning eller inte – inom denna stats territorium, om det inte sker på villkor som godkänts av den statens regering.

Unionen ska också vara befriad från alla tullar, förbud och restriktioner vad avser import och export av unionens publikationer.

KAPITEL II

MEDDELANDEN OCH IDENTITETSHANDLINGAR

Artikel 5

Vad avser unionens officiella meddelanden och översändandet av alla dess dokument ska unionens institutioner inom varje medlemsstats territorium åtnjuta samma behandling som staten i fråga ger diplomatiska beskickningar.

Officiell korrespondens och andra former av officiella meddelanden som unionens institutioner skickar får inte censureras.

Artikel 6

Identitetshandling i den form som rådet med enkel majoritet ska fastställa kan av ordförandena för unionens institutioner utställas till ledamöter, medlemmar och anställda i unionens institutioner och ska godtas som giltig resehandling av medlemsstaternas myndigheter. Dessa identitetshandlingar ska utställas till tjänstemän och övriga anställda enligt de villkor som fastställts i tjänsteföreskrifterna för tjänstemännen och anställningsvillkoren för övriga anställda i unionen.

Kommissionen får sluta avtal om att dessa identitetshandlingar ska gälla som giltiga resehandlingar inom tredje lands territorium.

KAPITEL III

EUROPAPARLAMENTETS LEDAMÖTER

Artikel 7

Europaparlamentets ledamöter får inte underkastas någon begränsning av administrativ eller annan natur i sin rörelsefrihet under resa till eller från Europaparlamentets mötesplats.

Europaparlamentets ledamöter ska, vad avser tull- och valutakontroll,

a) av sin egen regering beviljas samma lättnader som högre tjänstemän som tillfälligt reser utomlands i offentligt uppdrag,

b) av regeringarna i övriga medlemsstater beviljas samma lättnader som företrädare för utländska regeringar med tillfälligt offentligt uppdrag.

Artikel 8

Europaparlamentets ledamöter får inte förhöras, kvarhållas eller lagföras på grund av yttranden de gjort eller röster de avlagt under utövandet av sitt ämbete.

Artikel 9

Under Europaparlamentets sessioner ska dess ledamöter åtnjuta

a) vad avser deras egen stats territorium, den immunitet som beviljas parlamentsledamöter i deras land,

b) vad avser alla andra medlemsstaters territorium, immunitet vad gäller alla former av kvarhållande och lagföring.

Immuniteten ska även vara tillämplig på ledamöterna under resan till och från Europaparlamentets mötesplats.

Immuniteten kan inte åberopas av en ledamot som tas på bar gärning och kan inte hindra Europaparlamentet att utöva sin rätt att upphäva en av dess ledamöters immunitet.

KAPITEL IV

FÖRETRÄDARE FÖR DE MEDLEMSSTATER SOM DELTAR I ARBETET I EUROPEISKA UNIONENS INSTITUTIONER

Artikel 10

Företrädare för de medlemsstater som deltar i arbetet i unionens institutioner, deras rådgivare och tekniska experter ska i sin tjänsteutövning och under resan till och från mötesplatsen åtnjuta sedvanliga privilegier, immunitet och lättnader.

Denna artikel ska även vara tillämplig på ledamöter av unionens rådgivande organ.

KAPITEL V

TJÄNSTEMÄN OCH ANSTÄLLDA I EUROPEISKA UNIONEN

Artikel 11

Inom varje medlemsstats territorium och oberoende av statstillhörighet ska tjänstemän och övriga anställda i unionen

a) åtnjuta immunitet mot rättsliga förfaranden vad avser handlingar som de har begått i sin tjänsteutövning, inbegripet muntliga och skriftliga uttalanden, om inte annat följer av bestämmelserna i de fördrag som dels behandlar reglerna för tjänstemännens och de anställdas ansvar gentemot unionen, och dels Europeiska unionens domstols behörighet att döma i tvister mellan unionen och dess tjänstemän och övriga anställda; de ska åtnjuta denna immunitet även efter det att deras uppdrag har upphört,

b) tillsammans med sina äkta makar och av dem försörjda familjemedlemmar vara undantagna från bestämmelser om begränsning av invandring och formaliteter för registrering av utlänningar,

c) beviljas samma lättnader i fråga om valuta- och växlingsbestämmelser som normalt beviljas tjänstemän i internationella organisationer,

d) då de tillträder sin tjänst i landet i fråga, ha rätt att tullfritt föra in sitt bohag och sina personliga tillhörigheter, samt ha rätt att tullfritt föra ut sitt bohag och sina personliga tillhörigheter då deras tjänstgöringstid i landet är slut, om inte annat följer av de villkor som regeringen i det land där rätten utövas, i båda fallen, anser nödvändiga,

e) ha rätt att tullfritt införa ett motorfordon för personligt bruk som antingen förvärvats enligt gällande regler för hemmamarknaden i det land där de senast var bosatta eller i det land där de är medborgare, samt ha rätt att tullfritt föra ut fordonet, om inte annat följer av de villkor som det berörda landets regering, i båda fallen, anser nödvändiga.

Artikel 12

Unionens tjänstemän och övriga anställda ska vara skyldiga att betala skatt till unionen på de löner och arvoden de får av unionen enligt de villkor och det förfarande som Europaparlamentet och rådet har fastställt genom förordningar i enlighet med det ordinarie lagstiftningsförfarandet och efter att ha hört de berörda institutionerna.

De ska vara befriade från nationella skatter på de löner och arvoden de får av unionen.

Artikel 13

Unionens tjänstemän och övriga anställda som enbart på grund av sin tjänsteutövning i unionen bosätter sig inom territoriet för en annan medlemsstat än den i vilken de vid tiden för sitt tjänstetillträde vid unionen var skatterättsligt bosatta, ska – vad avser inkomst- och förmögenhetsbeskattning samt arvsskatt och tillämpningen av avtal om undvikande av dubbelbeskattning som ingåtts mellan unionens medlemsstater – i båda länderna behandlas som om de fortfarande var bosatta på sin tidigare bostadsort, förutsatt att denna befinner sig inom en av unionens medlemsstater. Detta gäller även för äkta makar, förutsatt att de inte utövar någon egen yrkesverksamhet, och för barn som de personer som avses i denna artikel försörjer och har hand om.

Lös egendom som tillhör de personer som avses i föregående stycke och som finns inom den stats territorium i vilken de uppehåller sig, ska vara befriad från arvsskatt i den staten. Vid fastställande av sådan skatt ska den lösa egendomen anses finnas i den stat där personerna skatterättsligt är bosatta, om inte annat följer av tredje lands rätt och eventuell tillämpning av bestämmelser i internationella avtal om dubbelbeskattning.

Vid tillämpningen av bestämmelserna i denna artikel ska inte hänsyn tas till en bostadsort som enbart beror på tjänsteutövning inom andra internationella organisationer.

Artikel 14

Europaparlamentet och rådet ska, genom förordningar i enlighet med det ordinarie lagstiftningsförfarandet och efter att ha hört de berörda institutionerna, fastställa ordningen för sociala förmåner för unionens tjänstemän och övriga anställda.

Artikel 15

Europaparlamentet och rådet ska, genom förordningar i enlighet med det ordinarie lagstiftningsförfarandet och efter samråd med berörda institutioner, besluta vilka grupper av unionens tjänstemän och övriga anställda bestämmelserna i artikel 11, artikel 12 andra stycket och artikel 13 helt eller delvis ska tillämpas på.

Medlemsstaternas regeringar ska regelbundet underrättas om namn, ställning och adress på de tjänstemän och övriga anställda som ingår i dessa grupper.

KAPITEL VI

IMMUNITET OCH PRIVILEGIER FÖR TREDJELANDS BESKICKNINGAR ACKREDITERADE HOS EUROPEISKA UNIONEN

Artikel 16

Den medlemsstat på vars territorium unionen har sitt säte ska bevilja tredje lands beskickning som är ackrediterad hos unionen immunitet och privilegier enligt diplomatisk sedvänja.

KAPITEL VII

ALLMÄNNA BESTÄMMELSER

Artikel 17

Privilegier, immunitet och lättnader ska endast beviljas unionens tjänstemän och övriga anställda om det ligger i unionens intresse.

Var och en av unionens institutioner ska upphäva den immunitet som har beviljats en tjänsteman eller en annan anställd, om institutionen anser att upphävandet av immuniteten inte strider mot unionens intresse.

Artikel 18

Unionens institutioner ska vid tillämpningen av detta protokoll samarbeta med de berörda medlemsstaternas ansvariga myndigheter.

Artikel 19

Artiklarna 11–14 och artikel 17 ska vara tillämpliga på kommissionens ledamöter.

Artikel 20

Artiklarna 11–14 och artikel 17 ska vara tillämpliga på Europeiska unionens domstols domare, generaladvokater, justitiesekreterare och biträdande referenter, utan att det påverkar tillämpningen av bestämmelserna i artikel 3 i protokollet om Europeiska unionens domstols stadga vad avser immunitet mot rättsliga förfaranden för domare och generaladvokater.

Artikel 21

Detta protokoll ska även vara tillämpligt på Europeiska investeringsbanken, på ledamöterna av dess organ, dess personal och de företrädare för medlemsstaterna som deltar i bankens arbete, utan att det påverkar tillämpningen av bestämmelserna i protokollet om bankens stadga.

Europeiska investeringsbanken ska dessutom vara befriad från alla skatter eller liknande avgifter vid de tillfällen då dess kapital utökas och från de olika formaliteter som kan vara förknippade därmed i den stat där banken har sitt säte. På samma sätt ska bankens upplösning eller likvidation inte medföra några skatter eller avgifter. Slutligen ska den verksamhet som banken och dess organ bedriver i enlighet med dess stadga inte vara föremål för någon omsättningsskatt.

Artikel 22

Detta protokoll ska också tillämpas på Europeiska centralbanken, medlemmarna av dess beslutande organ och dess personal, dock utan att det påverkar tillämpningen av bestämmelserna i protokollet om stadgan för Europeiska centralbankssystemet och Europeiska centralbanken.

Europeiska centralbanken ska dessutom vara befriad från alla skatter och liknande avgifter på grund av en ökning av dess kapital och från olika formaliteter som kan vara förenade därmed i den stat där banken har sitt säte. Bankens och dess beslutande organs verksamhet enligt stadgan för Europeiska centralbankssystemet och Europeiska centralbanken ska inte påföras någon omsättningsskatt.

Tillägg till BILAGA A

BESTÄMMELSER FÖR HUR PROTOKOLLET OM EUROPEISKA UNIONENS IMMUNITET OCH PRIVILEGIER SKA TILLÄMPAS I SCHWEIZ

1. Tillämpningsområdet utsträcks till att omfatta Schweiz

   Alla hänvisningar till medlemsstaterna i protokollet om Europeiska unionens immunitet och privilegier (nedan kallat protokollet) ska även omfatta Schweiz, såvida inget annat sägs i följande bestämmelser.

2. Byrån är befriad från indirekta skatter, däribland mervärdesskatt

   Varor och tjänster som exporteras från Schweiz ska befrias från schweizisk mervärdesskatt. För varor och tjänster som levereras till byrån i Schweiz för byråns verksamhet ska befrielsen från mervärdesskatt, i enlighet med artikel 3 andra stycket i protokollet, ske genom restitution. Befrielse från mervärdesskatt ska beviljas om det faktiska inköpspris som är angivet i fakturan eller motsvarande dokument för varan eller tjänsten uppgår till minst 100 schweiziska franc, inklusive skatter och avgifter.

   Mervärdesskatten ska restitueras efter insändande av erforderliga schweiziska ansökningsformulär till Administration fédérale des contributions, Division principale de la TVA (schweiziska federala skattemyndighetens centralenhet för mervärdesskatteärenden). Som regel ska handläggningen vara klar inom tre månader från det att restitutionsansökan ingetts tillsammans med erforderliga underlag.

3. Hur reglerna för byråns personal ska tillämpas

   Beträffande artikel 12 andra stycket i protokollet ska Schweiz, i överensstämmelse med principerna i sin nationella rätt, befria tjänstemän och övriga anställda vid byrån, såsom de definieras i artikel 2 i rådets förordning (Euratom, EKSG, EEG) nr 549/69 ([1]) från federala, kantonala och kommunala skatter på löner, vederlag och arvoden som utbetalas av unionen vilka omfattas av en intern skatt som uppbärs av unionen och tillfaller denna.

   Schweiz ska inte betraktas som en medlemsstat enligt punkt 1 ovan vid tillämpningen av artikel 13 i protokollet.

   Tjänstemän och övriga anställda vid byrån, liksom deras familjemedlemmar som är anslutna till det socialförsäkringssystem som gäller för Europeiska unionens tjänstemän och övriga anställda, är inte skyldiga att vara anslutna till det schweiziska socialförsäkringssystemet.

   Europeiska unionens domstol ska ha exklusiv behörighet i alla ärenden som rör förbindelserna mellan å ena sidan byrån och kommissionen och å andra sidan byråns personal när det gäller tillämpningen av rådets förordning (EEG, Euratom, EKSG) nr 259/68 ([2]) och EU-lagstiftningens övriga bestämmelser om arbetsvillkor.

([1]) Rådets förordning (Euratom, EKSG, EEG) nr 549/69 av den 25 mars 1969 om fastställande av de grupper av tjänstemän och övriga anställda i Europeiska gemenskaperna som skall omfattas av bestämmelserna i artikel 12, artikel 13 andra stycket samt artikel 14 i protokollet om immunitet och privilegier för Europeiska gemenskaperna, EGT L 74, 27.3.1969, s. 1. Förordningen senast ändrad genom kommissionens förordning (EG) nr 1749/2002 (EGT L 264, 2.10.2002, s. 13).

([2]) Rådets förordning (EEG, Euratom, EKSG) nr 259/68 av den 29 februari 1968 om fastställande av tjänsteföreskrifter för tjänstemännen i Europeiska gemenskaperna och anställningsvillkor för övriga anställda i dessa gemenskaper samt om införande av särskilda tillfälliga åtgärder beträffande kommissionens tjänstemän (anställningsvillkor för övriga anställda), EGT L 56, 4.3.1968, s. 1. Förordningen senast ändrad genom kommissionens förordning (EG) nr 2104/2005 (EGT L 337, 22.12.2005, s. 7).

BILAGA B

FINANSIELL KONTROLL AVSEENDE SCHWEIZISKA DELTAGARE I EUROPEISKA BYRÅN FÖR LUFTFARTS-SÄKERHET

Artikel 1

Direkt kommunikation

Byrån och kommissionen ska stå i direkt förbindelse med alla fysiska och juridiska personer som har skatterättslig hemvist i Schweiz och som deltar i byråns verksamhet i egenskap av avtalsparter, deltagare i något av byråns program, underleverantörer eller mottagare av utbetalningar från byråns eller kommissionens budget. Nämnda personer äger rätt att direkt till kommissionen och byrån överlämna alla relevanta uppgifter och underlag som de är skyldiga att tillhandahålla enligt de rättsakter som det hänvisas till i det här beslutet och enligt de kontrakt och överenskommelser som ingåtts för tillämpningen av rättsakterna liksom i de beslut som fattats inom ramen för dem.

Artikel 2

Kontroller

1. Med stöd av rådets förordning (EG, Euratom) nr 1605/2002 av den 25 juni 2002 med budgetförordning för Europeiska gemenskapernas allmänna budget ([1]) och den budgetförordning som antogs av byrån den 26 mars 2003 i enlighet med kommissionens förordning (EG, Euratom) nr 2343/2002 av den 23 december 2002 med rambudgetförordning för de gemenskapsorgan som avses i artikel 185 i rådets förordning (EG, Euratom) nr 1605/2002 med budgetförordning för Europeiska gemenskapernas allmänna budget ([2]), liksom med stöd av de övriga rättsakter som det hänvisas till i detta beslut, får det i kontrakt och överenskommelser som ingås med mottagare som har skatterättslig hemvist i Schweiz, liksom i beslut som fattas gemensamt med dem, föreskrivas att vetenskapliga, ekonomiska och tekniska revisioner, liksom revisioner av andra slag, får genomföras när som helst hos dem och deras underentreprenörer av anställda vid byrån och kommissionen, liksom av andra personer som byrån och kommissionen bemyndigat.

2. De anställda vid byrån och kommissionen och andra personer som byrån och kommissionen bemyndigat ska i rimlig omfattning ges tillträde till anläggningar, arbetsplatser och dokumentation samt till alla data, däribland i elektronisk form, som erfordras för genomförandet av revisionerna. Tillträdesrätten ska vara uttryckligen fastställd i kontrakt och överenskommelser som ingås inom ramen för de rättsakter som det hänvisas till i det här beslutet.

3. Europeiska revisionsrätten ska ha samma rättigheter som kommissionen.

4. Revisionerna får genomföras fem år efter det att det här beslutet löpt ut eller enligt de villkor som fastställs i kontrakt och överenskommelser, liksom enligt beslut av betydelse i sammanhanget.

5. Den schweiziska federala revisionsmyndigheten ska underrättas i förväg om revisioner som genomförs på schweiziskt territorium. En sådan underrättelse utgör inte ett rättsligt krav för att dessa revisioner ska kunna genomföras.

Artikel 3

Kontroller på plats

1. Inom ramen för det här avtalet har kommissionen genom Europeiska byrån för bedrägeribekämpning (Olaf) rätt att genomföra kontroller och inspektioner på plats inom schweiziskt territorium, i enlighet med villkoren och bestämmelserna i rådets förordning (Euratom, EG) nr 2185/96 av den 11 november 1996 om de kontroller och inspektioner på plats som kommissionen utför för att skydda Europeiska gemenskapernas finansiella intressen mot bedrägerier och andra oegentligheter ([3]).

2. Dessa kontroller och inspektioner på plats ska förberedas och utföras av kommissionen i nära samverkan med den schweiziska federala revisionsmyndigheten eller med andra behöriga schweiziska myndigheter som utsetts av den schweiziska federala revisionsmyndigheten; sistnämnda myndigheter ska underrättas i god tid om föremålet för, syftet med och den rättsliga grunden för kontrollerna och inspektionerna, så att de kan tillhandahålla erforderlig hjälp. För detta ändamål får tjänstemän från behöriga schweiziska myndigheter delta i kontrollerna och inspektionerna på plats.

([1]) EGT L 248, 16.9.2002, s. 1.
([2]) EGT L 357, 31.12.2002, s. 72.
([3]) EGT L 292, 15.11.1996, s. 2.

3. Om berörda schweiziska myndigheter så önskar, ska kontrollerna och inspektionerna på plats genomföras av kommissionen tillsammans med dessa myndigheter.

4. Om deltagarna i programmet motsätter sig en kontroll eller en inspektion på plats, ska de schweiziska myndigheterna, inom ramen för sina nationella bestämmelser, lämna kommissionens inspektörer erforderligt bistånd så att de kan genomföra den kontroll eller inspektion på plats som de blivit ålagda att göra.

5. Kommissionen ska snarast möjligt underrätta den schweiziska federala revisionsmyndigheten om alla omständigheter eller misstankar rörande någon oegentlighet som kommissionen har fått kännedom om i samband med genomförandet av kontrollen eller inspektionen på plats. Kommissionen ska under alla omständigheter informera ovannämnda myndighet om resultatet av dessa kontroller och inspektioner.

Artikel 4

Information och samråd

1. För att denna bilaga ska tillämpas väl ska berörda schweiziska myndigheter och gemenskapens myndigheter regelbundet utbyta information och på begäran av någon av parterna inleda samråd.

2. Berörda schweiziska myndigheter ska utan dröjsmål underrätta byrån och kommissionen om alla omständigheter som kommer till deras kännedom och som kan leda till förmodan om att det förekommer oegentligheter i fråga om ingåenden och genomföranden av kontrakt och överenskommelser som sluts inom ramen för de rättsakter som det hänvisas till i det här beslutet.

Artikel 5

Sekretess

Uppgifter som meddelats eller erhållits i enlighet med denna bilaga, oavsett form, ska omfattas av tystnadsplikt och ges samma skydd som motsvarande uppgifter har enligt schweizisk lagstiftning, samt enligt de motsvarande bestämmelser som är tillämpliga på gemenskapsinstitutioner. Uppgifterna får endast överlämnas till personer inom gemenskapsinstitutionerna, i medlemsstaterna eller i Schweiz som i kraft av sin befattning ska ha vetskap om dem, och de får inte användas i andra syften än att säkerställa ett effektivt skydd av parternas finansiella intressen.

Artikel 6

Administrativa åtgärder och sanktioner

Utan att det påverkar tillämpningen av den schweiziska strafflagen, får byrån och kommissionen tillgripa administrativa åtgärder och påföljder i enlighet med rådets förordning (EG, Euratom) nr 1605/2002 av den 25 juni 2002, kommissionens förordning (EG, Euratom) nr 2342/2002 av den 23 december 2002 och rådets förordning (EG, Euratom) nr 2988/95 av den 18 december 1995 om skydd av Europeiska gemenskapernas finansiella intressen ([4]).

Artikel 7

Indrivning och verkställighet

Beslut som fattas av byrån eller kommissionen inom ramen för tillämpningsområdet för det här beslutet, och som innebär betalningsskyldighet för andra personer än stater, ska vara verkställbara i Schweiz.

Beslutet om verkställighet måste utfärdas – utan annan kontroll än att det är äkta – av den myndighet som utses av den schweiziska regeringen, som i sin tur ska underrätta byrån eller kommissionen. Verkställigheten ska ske i enlighet med de civilprocessrättsliga regler som gäller i Schweiz. Det är Europeiska unionens domstol som ansvarar för kontrollen av att det verkställbara beslutet är lagligt.

Domar som Europeiska unionens domstol utfärdar på grundval av en skiljedomsklausul ska vara verkställbara på samma villkor som ovan.

([4]) EGT L 312, 23.12.1995, s. 1.